

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO ĮSTATYMAS

1991 m. birželio 25 d. Nr. I-1489
Vilnius

Švietimas – prioritetiška valstybės remiama Lietuvos Respublikos raidos sritis. Jis grindžiamas humanistinėmis tautos ir pasaulio kultūros vertybėmis, demokratijos principais bei visuotinai pripažintomis žmogaus teisėmis ir laisvėmis. Švietimas lemia krašto kultūrinę, socialinę bei ekonominę pažangą, stiprina žmonių ir tautų solidarumą, toleranciją, bendradarbiavimą.

Šis įstatymas nustato bendruosius Lietuvos Respublikos švietimo sistemos sandaros, veiklos ir valdymo pagrindus.

I. BENDRIEJI NUOSTATAI

1 straipsnis. Švietimo sistemos uždaviniai

Pagrindiniai švietimo sistemos uždaviniai yra:

- 1) puoselėti asmens dvasines ir fizines galias, padėti tvirtus dorovės ir sveikos gyvensenos pagrindus, ugdyti jo intelektą, sudarant sąlygas individualybės plėtotei;
- 2) suteikti jaunajai kartai bendrąjį ir profesinį išsilavinimą, atitinkantį dabarties mokslo ir kultūros lygį;
- 3) sudaryti Lietuvos gyventojams tęstinio lavinimosi galimybes;
- 4) ugdyti pilietiškumą, asmens teisių ir pareigų šeimai, tautai, visuomenei ir Lietuvos valstybei sampratą bei poreikį dalyvauti Respublikos kultūriniame, visuomeniniame, ekonominiame ir politiniame gyvenime.

2 straipsnis. Lietuvos švietimo sistema

Lietuvos švietimo sistema apima ikimokyklinį ugdymą, mokyklinį bei papildomą mokymą, įgyvendinamą šių tipų švietimo įstaigose:

- ikimokyklinėse ugdymo įstaigose;
- vidurinėse bendrojo lavinimo mokyklose;
- profesinėse mokyklose;
- aukštesniosiose mokyklose;
- papildomo mokymo įstaigose.

Lietuvos švietimo sistemoje įgyvendinamas mokymosi perimamumas tarp atitinkamo tipo (lygio) švietimo įstaigų.

3 straipsnis. Ikimokyklinis ugdymas

Ikimokyklinio amžiaus vaikai, tėvams (globėjams, rūpintojams) pageidaujant, ugdomi lopšeliuose ir darželiuose. Našlaičiai ir beglobiai vaikai ugdomi vaikų globos įstaigose.

Valstybė remia ikimokyklinio amžiaus vaikų ugdymą namuose, teikia kompensacines išmokas. Šeimoms, ugdančioms ikimokyklinio amžiaus vaikus namuose, švietimo ir sveikatos apsaugos įstaigos teikia metodinę, diagnostinę bei konsultacinę pagalbą.

4 straipsnis. Bendrasis vidurinis išsilavinimas

Bendrasis vidurinis išsilavinimas įgyjamas dvylikos metų trijų pakopų bendrojo lavinimo mokykloje. Mokyklos pakopos gali sudaryti atskirus administracinius vienetus: pradinę, pagrindinę ir vidurinę mokyklas. Mokymosi trukmę jose reglamentuoja vidurinės bendrojo lavinimo mokyklos nuostatai.

Bendrasis vidurinis išsilavinimas gali būti įgyjamas ir atitinkamo lygio profesinėje mokykloje.

Suaugusieji bendrąjį išsilavinimą gali įgyti suaugusiųjų bendrojo lavinimo mokyklose (vakarinėse, neakivaizdinėse ir kt.).

Sanatorijose gydomi moksleiviai bendrąjį išsilavinimą gali įsigyti sanatorinėse bendrojo lavinimo mokyklose. Ligoninėse, namuose besigydantys moksleiviai, gydytojams leidus, yra mokomi Kultūros ir švietimo ministerijos nustatyta tvarka.

Asocialaus elgesio moksleiviams steigiamos specialaus režimo bendrojo lavinimo bei profesinės mokyklos.

5 straipsnis. Profesinis mokymas

Profesinis išsilavinimas įgyjamas profesinėse ir aukštesniosiose mokyklose. Profesinis mokymas šiose mokyklose derinamas su bendruoju lavinimu.

Profesinis išsilavinimas gali būti tobulinamas kvalifikacijos kėlimo ir perkvalifikavimo įstaigose.

Kvalifikuoto darbininko profesinis išsilavinimas įgyjamas profesinėse mokyklose (technikos, žemės ūkio, komercijos, amatų ir kt.), kurios gali būti kelių lygių. Į šias mokyklas priimami ne jaunesni kaip 14 metų moksleiviai.

6 straipsnis. Aukštesnysis išsilavinimas

Specialistus su aukštesniuoju išsilavinimu rengia aukštesniosios mokyklos (kolegijos ir kt.). Į aukštesniąsias mokyklas stojantys asmenys privalo turėti vidurinį išsilavinimą.

7 straipsnis. Papildomas mokymas

Norintieji papildomai mokosi įvairiomis formomis organizuotose švietimo institucijose: meno, sporto, kalbų, technikos bei kitokio profilio mokyklose, kursuose, būreliuose.

8 straipsnis. Išsilavinimo cenzas

Lietuvos Respublikoje nustatomas toks išsilavinimo cenzas: pradinis, pagrindinis, vidurinis, aukštesnysis, aukštasis.

9 straipsnis. Švietimo įstaigų steigimas, reorganizavimas ir likvidavimas

Valstybines švietimo įstaigas steigia, reorganizuoja ir likviduoja Lietuvos Respublikos kultūros ir švietimo ministerija bei aukštesniosios pakopos savivaldybės (toliau – savivaldybės), kultūros ir švietimo ministerijai sutikus.

Valstybės švietimo įstaigas steigti, reorganizuoti ir likviduoti gali kitos ministerijos bei departamentai, Kultūros ir švietimo ministerijai sutikus.

Nevalstybines švietimo įstaigas steigia, reorganizuoja ir likviduoja, Kultūros ir švietimo ministerijai leidus, Lietuvos Respublikoje įregistruoti juridiniai asmenys ar paskiri Lietuvos piliečiai. Šių švietimo įstaigų nuostatai registruojami savivaldybėse.

Jeigu nevalstybinės švietimo įstaigos veikla pažeidžia Lietuvos Respublikos įstatymus, Kultūros ir švietimo ministerija gali savo iniciatyva sustabdyti įstaigos veiklą, kol ginčas bus išspręstas teismine tvarka.

Švietimo įstaigos yra pavaldžios jų steigėjams.

Švietimo įstaigų steigimo, reorganizavimo ir likvidavimo tvarką reglamentuoja bendrieji nuostatai, kuriuos tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

10 straipsnis. Dėstomoji kalba

Lietuvos Respublikos lietuvių mokyklose dėstomoji kalba yra lietuvių kalba.

Gausioms ir kompaktiškai gyvenančioms Lietuvos Respublikos tautinėms mažumoms sudaromos sąlygos turėti valstybines ar valstybės remiamas ikimokyklinės įstaigas, bendrojo lavinimo mokyklas ir pamokas gimtąja kalba. Tėvai (globėjai, rūpintojai) parenka vaikams ikimokyklinę įstaigą ar bendrojo lavinimo mokyklą atitinkama dėstomąja kalba.

Negausioms ir nekompaktiškai gyvenančioms tautinėms grupėms gimtajai kalbai išmokti ir tobulinti valstybinėse bendrojo lavinimo mokyklose gali būti steigiamos klasės bei fakultatyvai, taip pat sekmadieninės mokyklos.

Nelietuviškose švietimo įstaigose lietuvių kalba ir literatūra dėstoma lietuvių kalba. Tėvams ar moksleiviams pageidaujant, sudaromos sąlygos mokytis ir kitų dalykų lietuvių kalba.

Visos vidurinės bendrojo lavinimo mokyklos turi užtikrinti lietuvių kalbos mokėjimą pagal Kultūros ir švietimo ministerijos nustatytą standartą.

Visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje sudaromos galimybės mokytis lietuvių kalba.

11 straipsnis. Sveikatos apsauga

Švietimo įstaigose sudaromos sąlygos auklėtinių bei pedagogų sveikatai išsaugoti ir stiprinti. Ministerijos ir departamentai, savivaldybės, organizacijos ir piliečiai, turintys savo žinioje švietimo įstaigas, užtikrina norminiuose aktuose nustatytas auklėtinių mokymosi, mitybos, kūno kultūros ir sporto, poilsio, medicinos bei psichologinės pagalbos teikimo sąlygas šiose mokyklose.

12 straipsnis. Vaikų ir moksleivių su fiziniais ir psichiniais trūkumais ugdymas ir mokymas

Visi ikimokyklinio ir mokyklinio amžiaus vaikai su fiziniais ar psichiniais trūkumais ugdomi namuose, ikimokyklinių įstaigų bendrosiose ar korekcinėse grupėse, specialiose ikimokyklinėse įstaigose, bendrojo lavinimo mokyklų bendrosiose ar korekcinėse klasėse, specialiosiose mokyklose kuo arčiau tėvų gyvenamosios vietos.

Korekciniam ar specialiajam ugdymui vaikus nukreipia specialiosios diagnostikos komisijos, atsižvelgdamos į defekto pobūdį, sunkumo laipsnį ir sudėtingumą. Tėvams nesutikus su specialiosios diagnostikos komisijos išvada, apeliaciją svarsto respublikinė diagnostikos komisija.

Nukreipimas korekciniam ar specialiajam ugdymui, korekcinės pagalbos teikimas, priežiūra ir kontrolė vykdoma Kultūros ir švietimo ministerijos bei Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Apmokėjimas už mokymą

Mokymas Lietuvos Respublikos valstybinėse bendrojo lavinimo, profesinėse ir aukštesniosiose mokyklose yra nemokamas. Ugdymas valstybinėse ikimokyklinėse įstaigose (išskyrus vaikų globos), mokymasis valstybės išlaikomose ar remiamose papildomo mokymo institucijose yra iš dalies apmokamas.

Už mokymą nevalstybinėse švietimo įstaigose mokama pagal susitarimą.

14 straipsnis. Materialinė parama moksleiviams

Valstybė teikia stipendijas, pašalpas moksleiviams, kuriems reikalinga materialinė parama.

15 straipsnis. Pedagogų darbo apmokėjimas

Valstybinių švietimo įstaigų pedagogai gauna atlyginimą pagal turimą kvalifikaciją ir atliktą darbą.

Valstybinėse švietimo įstaigose pedagogams apmokama už papildomą nepamokinį darbą.

Materialiai skatinami pedagogai, dirbantys švietimo įstaigose kaime, taip pat vietovėse bei švietimo srityse, kurių plėtojei būtina speciali valstybės parama. Šiems pedagogams teikiamos lengvatos Vyriausybės nustatyta tvarka.

16 straipsnis. Vaikų bei jaunimo organizacijos

Lietuvos švietimo įstaigose gali veikti vaikų ir jaunimo organizacijos, kurių veikla skatina moksleivių dorovinę, pilietinę, kultūrinę, fizinę bei socialinę brandą, padeda tenkinti jų saviugdos ir saviraiškos poreikius. Šių organizacijų veikla grindžiama nustatyta tvarka įregistruotais įstatais ir neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos Laikinajam Pagrindiniam

įstatymui ir įstatymams. Švietimo įstaigose veikiančioms vaikų ir jaunimo organizacijoms sudaromos palankios veiklos sąlygos.

17 straipsnis. Tikybos mokymas valstybinėse švietimo įstaigose

Valstybinėse švietimo įstaigose tėvų (globėjų, rūpintojų) pageidavimu dvasinės vyresnybės įgaliotieji asmenys moko tikybos (norimų konfesijų).

Valstybės globojami moksleiviai tikėjimo dalykų mokomi pagal jų šeimoje ar giminėje išpažįstamą religiją.

Nelankantiesiems tikybos pamokų tuo metu dėstomi kiti su doroviniu ar pilietiniu ugdymu susiję dalykai.

II. MOKSLEIVIŲ, TĖVŲ, PEDAGOGŲ TEISĖS, PAREIGOS IR ATSAKOMYBĖ

18 straipsnis. Moksleivių teisės

Moksleiviai turi teisę:

- 1) stoti į pageidaujamą švietimo įstaigą, jei išsilavinimas ir kitos aplinkybės (sveikata, dėstomosios kalbos mokėjimas ir t.t.) atitinka priėmimo į ją sąlygas;
- 2) sukakę 15 metų, savarankiškai apsispręsti dėl tikybos mokymosi;
- 3) burtis į vaikų ir jaunimo organizacijas, plėtoti jų veiklą, lavintis saviugdos ir saviveiklos būreliuose;
- 4) dalyvauti švietimo įstaigos savivaldoje įstaigos nuostatuose numatyta tvarka;
- 5) eksternu laikyti bet kurios bendrojo ir profesinio lavinimo mokyklos klasės (kurso) arba mokyklos baigimo egzaminus.

19 straipsnis. Moksleivių pareigos

Moksleiviai privalo:

- 1) mokytis iki 16 metų (imtina) bendrojo lavinimo arba kito tipo mokykloje;
- 2) laikytis švietimo įstaigos taisyklių.

20 straipsnis. Tėvų (globėjų, rūpintojų) teisės

Tėvai (globėjai, rūpintojai) turi teisę:

- 1) savo vaikams laisvai parinkti valstybinę arba nevalstybinę švietimo įstaigą;
- 2) leisti vaikus į tėvų gyvenamajai vietai priskirtą arba kitą pageidaujamą ikimokyklinę įstaigą ar bendrojo lavinimo mokyklą;
- 3) dalyvauti švietimo įstaigų savivaldoje;
- 4) gauti iš švietimo įstaigos informaciją apie savo vaikų mokymąsi, elgesį, taip pat mokymosi sąlygas.

21 straipsnis. Tėvų (globėjų, rūpintojų) pareigos

Tėvai (globėjai, rūpintojai) privalo:

- 1) sudaryti vaikams gyvenimo ir mokymosi sąlygas, laiduojančias sveiką ir saugią jų dvasinių bei fizinių galių plėtotę, dorovinį brendimą;
- 2) leisti į bendrojo lavinimo mokyklą vaikus nuo 6-7 metų, jei jie yra pakankamai fiziškai ir psichiškai subrendę. Pateikę vaiko psichofizinę brandą liudijančius dokumentus, tėvai gali leisti į

mokyklą vaiką, mokslo metų pradžios dieną neturintį 6 metų, arba neleisti į mokyklą vaiko, kuriam yra sukakę 7 metai;

3) bendrauti su švietimo įstaigomis, sprendžiant vaikų bei moksleivių mokymosi klausimus, užtikrinti bendrojo lavinimo ar kito tipo mokyklos lankomumą iki 16 metų (imtinai).

22 straipsnis. Teisė dirbti pedagoginį darbą

Teisę dirbti pedagoginį darbą atitinkamo tipo (pakopos) švietimo įstaigose turi asmenys, įgiję išsilavinimą pedagogus rengiančiose institucijose, kurioms Lietuvos Respublikos

Vyriausybė yra pripažinusi teisę išduoti dokumentus, patvirtinančius atitinkamą kvalifikaciją.

Asmenims, neturintiems pedagoginio išsilavinimo, suteikiama teisė dirbti pedagoginį darbą atitinkamo tipo (pakopos) švietimo įstaigose, jeigu jiems atestacinė komisija pripažįsta pedagoginę kvalifikaciją, numatytą pedagogų atestacijos nuostatuose.

Teisė į pedagoginį darbą gali būti atimama įstatymų nustatyta tvarka.

23 straipsnis. Pedagogų teisės

Pedagogas turi teisę:

- 1) laisvai pasirinkti pedagoginės veiklos organizavimo būdus ir formas;
- 2) nustatyta tvarka tobulinti kvalifikaciją ir gauti ją atitinkantį atlyginimą;
- 3) į tinkamas darbo sąlygas;
- 4) į kasmetines pailgintas (48 darbo dienų) atostogas;
- 5) dalyvauti valstybinių švietimo įstaigų savivaldoje, jeigu jis nėra tos įstaigos administracijos darbuotojas;
- 6) jungtis į visuomenines organizacijas.

24 straipsnis. Pedagogų pareigos

Pedagogai privalo:

- 1) ugdyti tvirtas moksleivių dorovės normas, laiduoti saugią ir sveiką jų asmenybės galių plėtotę;
- 2) siekti, kad moksleiviai įsisavintų ugdymo programas;
- 3) laikytis pedagoginės etikos normų;
- 4) dalyvauti nepamokinėje veikloje, padedančioje tenkinti moksleivių saviraiškos bei saviugdos poreikius, plėtoti jų kultūrinius interesus;
- 5) tobulinti savo kvalifikaciją;
- 6) bendradarbiauti su auklėtinių tėvais (globėjais, rūpintojais) sprendžiant vaikų mokymo ir auklėjimo klausimus.

25 straipsnis. Moksleivių, tėvų (globėjų, rūpintojų) ir pedagogų atsakomybė

Moksleiviai, nevykdantys savo pareigų, atsako švietimo įstaigos nuostatuose numatyta tvarka. Tėvai (globėjai, rūpintojai) ir pedagogai, kurie neatlieka savo pareigų, fiziškai, psichiškai ir morališkai žaloja auklėtinius, atsako įstatymų numatyta tvarka.

III. ŠVIETIMO PROCESO ORGANIZAVIMAS IR VALDYMAS

26 straipsnis. Švietimo proceso organizavimas

Lietuvos Respublikos švietimo įstaigos dirba pagal Kultūros ir švietimo ministerijos patvirtintus arba jos nustatyta tvarka suderintus mokymo planus ir programas. Mokymo turinys ir metodai turi atitikti švietimo įstaigai keliamus uždavinius bei visuomenės poreikius.

Švietimo įstaigose draudžiama propaguoti rasinį, tautinį, religinį, socialinį priešišumą ir išskirtinumą, skleisti militaristines ir kitas idėjas, prieštaraujančias visuotinai pripažintiems tarptautinės teisės ir humanizmo principams.

Tautinių mažumų švietimo įstaigose ugdymo programos gali būti papildomos etnokultūros elementais.

Vidurinėse bendrojo lavinimo mokyklose be lietuvių kalbos taip pat mokoma kitų kalbų, derinant tėvų pasirinkimą ir mokyklos galimybes.

Bendrojo lavinimo mokykloje nedėstomos karinio pobūdžio disciplinos.

27 straipsnis. Mokslo metų pradžia

Mokslo metai vidurinėse bendrojo lavinimo mokyklose prasideda rugsėjo pirmą dieną.

28 straipsnis. Švietimo įstaigų veiklos nuostatai

Valstybinės švietimo įstaigos savo darbe vadovaujasi jų savivaldos organų patvirtintais įstaigos veiklos nuostatais, kurie turi neprieštarauti šiam ir kitiems Lietuvos Respublikos įstatymams bei atitinkamo tipo švietimo įstaigų bendriesiems veiklos nuostatom.

Nevalstybinių švietimo įstaigų veiklos nuostatai derinami Kultūros ir švietimo ministerijos nustatyta tvarka ir registruojami savivaldybėse.

29 straipsnis. Švietimo įstaigų baigimo dokumentai

Asmenims, baigusiems valstybines švietimo įstaigas arba atskiras jų pakopas, išduodamas Kultūros ir švietimo ministerijos nustatyto pavyzdžio dokumentas, liudijantis jų įgytą išsilavinimą.

Asmenims, baigusiems nevalstybines švietimo įstaigas, analogiškas dokumentas išduodamas, jeigu šių įstaigų suteikiamas išsilavinimas atitinka valstybinį standartą. Mokyklų baigimo dokumentai (brandos atestatai, diplomai ir kt.) išduodami Kultūros ir švietimo ministerijos nustatyta tvarka.

30 straipsnis. Švietimo įstaigų pedagoginės veiklos priežiūra

Kultūros ir švietimo ministerija kartu su atitinkamų aukštesniosios pakopos savivaldybių švietimo padaliniais prižiūri visų švietimo įstaigų pedagoginę veiklą ir bendrojo lavinimo dalykų mokymą.

Stebėti pedagogo darbą turi teisę tik atestacinės komisijos, valstybinės mokyklų inspekcijos bei švietimo įstaigos nuostatuose numatyti asmenys. Kiti asmenys gali stebėti pedagogo darbą tik gavę jo sutikimą.

31 straipsnis. Kultūros ir švietimo ministerijos kompetencija švietimo srityje

Lietuvos Respublikos kultūros ir švietimo ministerija:

- 1) steigia, reorganizuoja ar likviduoja jai pavaldžias švietimo įstaigas, skiria ir atleidžia jų vadovus;
- 2) apibūnina nepavaldžių valstybinių ir nevalstybinių švietimo įstaigų steigimą ir reorganizavimą;
- 3) gali sustabdyti nevalstybinių švietimo įstaigų veiklą, jeigu ji prieštarauja įstatymams;
- 4) tvirtina jos reguliavimo sferai priskirtų valstybinių arba jai pavaldžių švietimo įstaigų bendruosius veiklos nuostatus;
- 5) teikia išvadas Teisingumo ministerijai dėl vaikų ir jaunimo organizacijų nuostatų registravimo;
- 6) tvirtina bendrąjį mokymo turinį (mokymo planus, programas, vadovėlius) valstybinėms švietimo įstaigoms;
- 7) organizuoja mokymo planų, programų, vadovėlių, įvairių ugdymo priemonių ir literatūros rengimą, gamybą bei leidybą;

8) nustato įvairių ugdymo pakopų bendrojo išsilavinimo valstybinį standartą;

9) raštu aprobuoja savivaldybių siūlomas jų kultūros ir švietimo padalinių bei joms pavaldžių švietimo įstaigų vadovų kandidatūras. Šie vadovai gali būti atleisti ministerijos arba savivaldybės iniciatyva, suderinus su Kultūros ir švietimo ministerija;

10) rūpinasi švietimo darbuotojų rengimu, jų kvalifikacijos tobulinimu bei perkvalifikavimu, organizuoja sistemingą pedagogų atestaciją;

11) aprobuoja pedagoginio funkcionalumo požiūriu savo užsakytų numatomų statyti valstybinių švietimo įstaigų architektūrinius projektus;

12) nostrifikuoja užsienyje įgytus vidurinį ir aukštesnįjį išsilavinimą patvirtinančius dokumentus (atestatus, diplomus).

32 straipsnis. Kitų ministerijų, departamentų kompetencija švietimo srityje

Kitos Lietuvos Respublikos ministerijos, departamentai:

1) suderinę su Kultūros ir švietimo ministerija, steigia, reorganizuoja ir likviduoja pavaldžias švietimo įstaigas, skiria ir atleidžia jų vadovus;

2) suderinę su Kultūros ir švietimo ministerija, tvirtina jų reguliavimo sferai priskirtų ar pavaldžių švietimo įstaigų bendruosius veiklos nuostatus;

3) tvirtina pavaldžių švietimo įstaigų mokymo planus, programas, vadovėlius, organizuoja jų rengimą ir leidybą;

4) derina su Kultūros ir švietimo ministerija pavaldžių švietimo įstaigų bendrojo lavinimo dalykų mokymo planus ir programas;

5) kartu su Kultūros ir švietimo ministerija nustato pavaldžių profesinių bei aukštesniųjų mokyklų teikiamo išsilavinimo valstybinį standartą;

6) rūpinasi specialiuoju dalykų pedagogų rengimu, jų kvalifikacijos tobulinimu, organizuoja sistemingą jų atestaciją.

33 straipsnis. Savivaldybių kompetencija švietimo srityje

Savivaldybės:

1) Kultūros ir švietimo ministerijai sutikus, steigia, reorganizuoja, likviduoja pavaldžias švietimo įstaigas;

2) Kultūros ir švietimo ministerijai sutikus, registruoja nevalstybines švietimo įstaigas bei jų veiklos nuostatus.

Suderinusios su ministerija, gali sustabdyti šių įstaigų veiklą, jeigu ji prieštarauja įstatymams;

3) užtikrina pavaldžių švietimo įstaigų veiklos materialines- technines sąlygas;

4) Kultūros ir švietimo ministerijai aprobavus, skiria ir atleidžia savivaldybės kultūros ir švietimo padalinių bei pavaldžių švietimo įstaigų vadovus;

5) organizuoja kaimo bendrojo lavinimo moksleivių, gyvenančių toliau nuo mokyklos, nemokamą pavėžėjimą į mokyklą ir atgal;

6) kontroliuoja, ar visi savivaldybės teritorijoje gyvenantys vaikai iki 16 metų mokosi bendrojo lavinimo ar kito tipo mokykloje.

34 straipsnis. Lietuvos švietimo taryba

Lietuvos švietimo taryba yra institucija, atliekanti mokslinio eksperto bei konsultanto vaidmenį sprendžiant strateginius Respublikos švietimo plėtotės klausimus.

Taryba sudaroma ir veikia pagal nuostatus, kuriuos tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

35 straipsnis. Valstybinių švietimo įstaigų savivalda

Valstybinių švietimo įstaigų savivaldos organai (mokyklos taryba, pedagogų taryba, tėvų komitetas ir kt.):

1) remdamiesi atitinkamo tipo (pakopos) švietimo įstaigų bendraisiais nuostatais, tvirtina įstaigos veiklos nuostatus;

2) nustato pagrindines švietimo įstaigos finansinės-ūkinės veiklos perspektyvas;

3) kontroliuoja švietimo įstaigos finansinę-materialinę veiklą.

Savivaldos organai pagal savo kompetenciją turi teisę gauti iš administracijos informaciją apie švietimo įstaigos veiklą.

Valstybinių švietimo įstaigų savivaldos organų kompetencija apibrėžiama atitinkamo tipo (pakopos) švietimo įstaigų bendruosiuose veiklos nuostatuose.

36 straipsnis. Švietimo įstaigų finansavimas

Pagrindiniai valstybinių švietimo įstaigų finansavimo šaltiniai yra savivaldybių ir Lietuvos Respublikos valstybės biudžetai. Valstybinis finansavimas užtikrina normalias šių įstaigų veiklos sąlygas. Kiti jų finansavimo šaltiniai yra Lietuvos švietimo fondas, miestų ir rajonų švietimo fondai ir švietimo įstaigų nebiudžetinės lėšos.

Nevalstybines švietimo įstaigas išlaiko steigėjai.

Nevalstybinėms įstaigoms, kurios užtikrina valstybinį standartą atitinkantį išsilavinimą, gali būti skiriami biudžetiniai asignavimai Vyriausybės numatyta tvarka.

37 straipsnis. Švietimo fondai

Lietuvos švietimo fondo bei miestų (rajonų) švietimo fondų sudarymo šaltiniai yra:

1) savanoriški asmenų, organizacijų ir įmonių įnašai;

2) pajamos iš paties fondo veiklos; 3) užsienio valstybių organizacijų bei piliečių, taip pat tarptautinių organizacijų aukojamos lėšos ir materialinės vertybės.

Lietuvos švietimo fondo nuostatus bei miestų (rajonų) švietimo fondų bendruosius nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

IV. TARPTAUTINIAI RYŠIAI

38 straipsnis. Lietuvos gyventojų teisė mokytis ir lietuvių švietimo įstaigos užsienio valstybėse.

Lietuvos gyventojai turi teisę mokytis užsienio valstybėse.

Ši teisė įgyvendinama asmens iniciatyva arba per tarpvalstybinius susitarimus.

Lietuvių švietimo įstaigos užsienio valstybėse organizuojamos bei finansinė-materialinė parama joms teikiama tarpvalstybiniais susitarimais nustatyta tvarka.

39 straipsnis. Užsienio piliečių ir asmenų be pilietybės pedagoginė veikla ir mokymasis Lietuvos Respublikoje.

Užsienio piliečiai ar asmenys be pilietybės turi teisę dirbti pedagoginį darbą ir mokytis Lietuvos Respublikoje. Jų mokymosi ir darbo sąlygas Lietuvos švietimo įstaigose nustato atitinkami Lietuvos Respublikos norminiai aktai bei tarptautinės sutartys.

40 straipsnis. Tarptautinės sutartys

Jeigu tarptautine sutartimi, kurioje dalyvauja Lietuvos Respublika, nustatytos kitokios taisyklės, negu tos, kurias numato šis įstatymas, taikomos tarptautinėje sutartyje nurodytos taisyklės.

TARYBOS PIRMININKO PAVADUOTOJAS

BRONISLOVAS KUZMICKAS